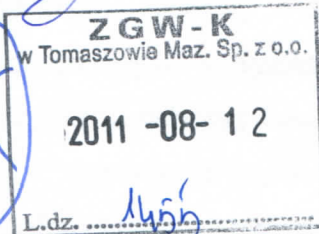

REGIONALNA DYREKCJA OCHRONY ŚRODOWISKA W ŁODZI

Łódź, dnia 8 sierpnia 2011r.

WOOS-II.0400.72.2011.BM.PG

ZGWiK
w Tomaszowie Mazowieckim
Ul. Kępa 19
97-200 Tomaszów Mazowiecki

W odpowiedzi na pismo Zakładu Gospodarki Wodno-Kanalizacyjnej w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 4 sierpnia 2011r. znak: JRP/MP/1387/2011 (otrzymanym przez RDOŚ w Łodzi drogą elektroniczną w dniu 5 sierpnia 2011r.) dotyczące wyrażenia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi stanowiska o zakresie oceny oddziaływania na środowisko wraz z uwarunkowaniami administracyjno-proceduralnymi dla przewidywanych zmian przedstawionych w ww. piśmie znak: JRP/MP/1387/2011 w realizacji projektu „Modernizacja oczyszczalni ścieków i skanalizowanie części aglomeracji Tomaszowa Mazowieckiego”, uprzejmie informuję co następuje:

Pismo Zakładu Gospodarki Wodno-Kanalizacyjnej w Tomaszowie Mazowieckim znak: JRP/MP/1387/2011 zostało zakwalifikowane jako wniosek o interpretację przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie ustawą ooś, oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), zwanego dalej w skrócie rozporządzeniem z 9 listopada 2011r. a także dyrektywy Rady 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE L Nr 175, s. 40), zwanej dalej w skrócie dyrektywą 85/337/EWG, w kontekście informacji zawartych ww. piśmie.

Należy podkreślić, że dla ww. przedsięwzięcia została wydana przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 05 listopada 2009r., znak: RDOŚ-10-WOOS-6613/1729/09/bm. Wobec zmiany zamierzeń inwestycyjnych wnioskodawcy należy przeanalizować dopuszczalność trybu zmiany ww. decyzji.

Zgodnie z art. 87 ustawy ooś cyt. „Przepisy niniejszego działu oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach”.

W literaturze przyjmuje się, że wzruszenie decyzji ostatecznej na mocy której strona nabyła prawo uzależnione jest od spełnienia czterech przesłanek:

- 1) istnienie decyzji ostatecznej,
- 2) za jej uchyleniem lub zmianą przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony,
- 3) zgoda strony na zmianę lub uchylenie decyzji (zgoda udzielana tylko przez „inwestora” –art. 87 ustawy ooś),
- 4) brak przeciwwskazań w przepisach ustaw szczególnych.

Zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przy „odpowiednim” zastosowaniu przepisów działu V i VI ustawy ooś. Oznacza to, że w ramach postępowania konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko z zastosowaniem przepisów wymienionych w zdaniu poprzedzającym działów ustawy ooś. Szczególne znaczenie będzie miała definicja „przedsięwzięcia” zawarta w art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy ooś oraz regulacja, zawarta w art. 72 ust. 5 ustawy ooś cyt. „w okresie, o którym mowa w ust. 3 i 4, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia”.

Należy przy tym wskazać na problem z ustaleniem, na jakim etapie procesu inwestycyjnego może nastąpić zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ustawodawca niestety nie daje jednoznacznych wskazówek w tym zakresie.

Najmniej wątpliwości budzi sytuacja zmiany decyzji środowiskowej, gdy w oparciu o nią nie została wydana decyzja „inwestycyjna” (jedna z decyzji wskazanych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś). Zmiana będzie mogła nastąpić w terminie „obowiązywalności” decyzji w terminie wskazanym w art. 72 ust 3 i 4 ustawy ooś.

Inaczej wygląda sytuacja, gdy w oparciu o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana jedna z decyzji „inwestycyjnych” o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Dokonując analizy poszczególnych przepisów ustawy ooś dostrzegalna jest niekonsekwencja ustawodawcy przy określaniu przesłanek konieczności zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach czy też obowiązku uzyskania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy jednak podkreślić, że zarówno zmiana decyzji istniejącej jak i wydanie nowej decyzji będzie musiało być poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy ooś.

Wynika to z wymagań dyrektywy 85/337/EWG. Swoistym problemem jest prawidłowe umiejscowienie procedury oceny oddziaływania na środowisko w całym procesie inwestycyjnym. Najbardziej korzystnym jest przeprowadzenie procedury na początku procesu inwestycyjnego. Należy mieć równocześnie świadomość, że w świetle dyrektywy 85/337/EWG procedura OOS winna zostać przeprowadzona „przed uzyskaniem zezwolenia”. Zarówno w teorii jak i praktyce przyjmuje się, że chodzi tutaj „ostateczne” zezwolenie na realizację przedsięwzięcia, a więc tzw. decyzję inwestycyjną (realizacyjną w polskim systemie prawnym wymienione w art. 72 ust. 1 ustawy ooś). Co do zasady w polskim systemie prawnym ocena oddziaływania na środowisko jest przeprowadzana jednokrotnie. Instrumenty prawne rozwiązujące tę swego rodzaju rozbieżność ustawy ooś z dyrektywą 85/337/EWG to ponowna ocena oddziaływania na środowisko lub zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przy czym zastosowanie odpowiedniego trybu uzależnione jest od charakteru i wielkości zmian. Należy przy tym wskazać, że ponowna ocena oddziaływania na środowisko jest możliwa jedynie dla tego samego przedsięwzięcia.

Należy zatem uznać, że by ocena oddziaływania na środowisko była przeprowadzona w sposób prawidłowy należy zagwarantować możliwość jej przeprowadzenia w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub zmiany tej decyzji. Umożliwia to ewentualną późniejszą ponowną ocenę oddziaływania (tuż przed wydaniem decyzji realizacyjnej) i zapewnia zbieżność z dyrektywą 85/337/EWG.

W rozpatrywanym przypadku charakter zmian opisanych w piśmie polega na zastosowaniu innej technologii i oznacza zmianę charakteru przedsięwzięcia (w zakresie jego oddziaływań), dla którego wcześniej przeprowadzono ocenę oddziaływania na środowisko i uzyskano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Zmiana stosowanej technologii zdecydowanie wykracza poza zakres wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RDOŚ-10-WOOS-6613/1729/09/bm, która precyzyjnie określa rodzaj stosowanej technologii. Zakładana zmiana wiąże się z modyfikacją sposobu funkcjonowania przedsięwzięcia.

Wobec zmiany założeń przedsięwzięcia, inwestor winien wystąpić o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 155 k.p.a. w związku z art. 87 ustawy ooś. Zmiany decyzji będą traktowane **tak, jak gdyby** uwarunkowania środowiskowe **ustalane były od początku** (będą one wymagały wypełnienia wymogów koniecznych ponownego przeprowadzania postępowania wyjaśniającego, udziału społecznego oraz współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej, w związku ze zmianami w decyzji środowiskowej).

Należy podkreślić, że w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wnioskowane zmiany muszą mieć **charakter planowanych**, tzn. ich rzeczywiste wprowadzenie

jest możliwe dopiero po uwzględnieniu ich w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a później konsekwentnie w pozwoleniu na budowę. **Zmiany nie mogą sankcjonować faktów zaistniałych.**

W procedurze zmiany decyzji należy zachować określone ograniczenia związane z tzw. jednością przedmiotu i podmiotu postępowania administracyjnego. Zachowana musi być zatem **kwalifikacja przedsięwzięcia** określonego decyzją zmienianą (zmiana nie może powodować zmiany grupy przedsięwzięcia lub braku kwalifikowalności). Innymi słowy zachowana musi być tożsamość przedmiotu decyzji w zakresie wskazującym na to, jakie przedsięwzięcie planowane jest do realizacji.

Co do tożsamości podmiotowej, należy podkreślić, że zmiana decyzji **zachowuje tożsamość stron postępowania**, które brały udział w postępowaniu przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Mogą pojawić się przy tym **nowe strony postępowania, które będą miały zapewniony udział** w postępowaniu w sprawie zmiany decyzji środowiskowej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy ooś przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:

- a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu”.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy ooś **ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko** przeprowadza się **w ramach konkretnych postępowań administracyjnych**, a regułą jest przeprowadzanie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko **w ramach postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i odpowiednio w procedurze zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (zgodnie z art. 87 ustawy ooś)**

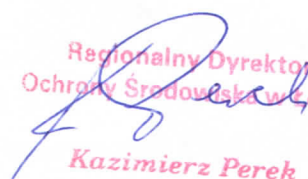
Co do samej oceny oddziaływania na środowisko w postępowaniu zmierzającym do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy podkreślić, że postępowanie dotyczące zmiany decyzji **obejmuje analizę skutków dla środowiska nie tylko części dotyczącej zmiany, ale całości przedsięwzięcia** które podlega modyfikacji (zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy ooś), – tak, aby wprowadzenie zmian zostało ocenione pod kątem oddziaływania całego przedsięwzięcia **i nie prowadziło tym samym do obejścia prawa**. Odnosi się to również do raportu oddziaływania na środowisko **jako jednego z elementów** oceny oddziaływania na środowisko (winien obejmować **analizę skutków dla środowiska nie tylko samej zmiany, ale całości przedsięwzięcia**).

W przedmiotowym przypadku inwestor przystąpił do realizacji przedsięwzięcia w części dotyczącej budowy sieci kanalizacyjnej. Zasygnalizowane zmiany dotyczą technologii

oczyszczania ścieków (obecnie zakłada się wykonanie jednej wspólnej nitki oczyszczania mechanicznego ścieków komunalnych i przemysłowych, podczas gdy w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RDOŚ-10-WOOS-6613/1729/09/bm nr 34/09 ustalono rozdzielanie ścieków przemysłowych i komunalnych w tej fazie oczyszczania ścieków), technologii przeróbki osadów ściekowych (zamiast zamkniętych komór fermentacyjnych z wykorzystaniem energetycznym biogazu i przekazywaniem osadów do termicznej utylizacji rozważa się suszenie osadów i ostateczną termiczną utylizację) oraz budowy nowego fragmentu sieci kanalizacyjnej zwiększającej łączny kilometrąz sieci wskazany w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zaproponowane zmiany nie wpływają na zmianę kwalifikacji przedsięwzięcia oraz nie eliminują dotychczasowych stron postępowania, natomiast mogą wprowadzać nowe strony, które będą miały możliwość udziału na każdym etapie prowadzonego postępowania.

Co istotne, w związku z częściowym „skonsumowaniem” decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RDOŚ-10-WOOS-6613/1729/09/bm nr 34/09 w nowym raporcie **winny znaleźć się** ustalenia o wpływie planowanej zmiany przedsięwzięcia na prace już prowadzone w oparciu o „część” decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RDOŚ-10-WOOS-6613/1729/09/bm nr 34/09. W przypadku braku wpływu zmian na skonsumowaną część decyzji znak: RDOŚ-10-WOOS-6613/1729/09/bm nr 34/09, konieczne jest poinformowanie przez Inwestora organu wydającego decyzję realizacyjną o zmianie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RDOŚ-10-WOOS-6613/1729/09/bm nr 34/09. Należy podkreślić, że ocena ma obejmować **wszystkie oddziaływania skumulowane tj. ma określać maksymalny skutek jaki może dane przedsięwzięcie wywołać.**

Konkludując i odnosząc się bezpośrednio do zapytania czy raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinien obejmować tylko nowe ulice oraz zmianę technologii oczyszczania ścieków czy powinien to być nowy raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko obejmujący cały Projekt RDOŚ w Łodzi informuje, że Raport jako dowód w ocenie oddziaływania na środowisko winien obejmować maksymalny skutek przedmiotowego Projektu z punktu widzenia oddziaływania na środowisko. Raport winien być przedstawiony w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji zmieniającej decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Łodzi
Kazimierz Perek